

V I Lenin

Till frågan om internationalisternas enhet

Vårt partis allryska konferens har beslutat: vi måste närma oss och sammansluta oss med de grupper och riktningar, som i handling står på internationalismens grundval, under förutsättning att de fullständigt bryter med den politik, som innebär småborgerligt förräderi mot socialismen.

Frågan om sammanslutning har under dessa dagar behandlats på de ”förenade socialdemokraternas mezdrajonts-organisation” [Interdistriktsgruppen] i Petrograd.

I enlighet med allryska konferensens beslut förelade vårt partis Centralkommitté, som ansåg sammanslutningen med Interdistriktsorganisationen synnerligen önskvärd, följande förslag för dessa (förslagen förelades interdistriktsorganisationen först endast i kamrat Lenins och några CK-medlemmars namn, men sedan godkändes de också av CK:s majoritet):

”En omedelbar förening är önskvärd.

RSDAP:s Centralkommitté uppmanas att inkludera en representant för Interdistriktsorganisationen i redaktionerna för båda tidningarna (den nuvarande *Pravda*, som skall utbyggas till en allrysk populär tidning, och det centralorgan, som i den närmaste framtiden skall skapas).

Man föreslår CK att bilda en särskild organisationskommission för att (inom halvannan månad) inkalla en partikongress. Interdistriktsorganisationens konferens får rätt att sända två delegater till denna kommission. Om mensjevikerna, Martovs anhängare, bryter med 'fosterlandsförsvararna', så är det önskvärdt och nödvändigt att inkludera också deras delegater i den nämnda kommissionen.

Fri diskussion av stridsfrågor ska garanteras genom utgivning av diskussionsblad av förlaget Priboj och fri diskussion i tidskriften *Prosvesjtjenie* [Uppllysning], som åter skall börja utkomma.”

(Utkast som N. Lenin läste upp den 10 maj i sitt eget och några CK-medlemmars namn.)

Interdistriktsorganisationen antog å sin sida en annan resolution, som lyder:

”Om enheten. I medvetande av att endast den mest fasta sammanslutning av proletarietets alla revolutionära krafter kommer att:

1. göra det till en förkämpe för att röja väg för socialismen;
2. ge det möjlighet att bli den ryska demokratins ledare i dess kamp mot alla rester av den halvfeodala regimen och arvet efter tsarismen;
3. göra det möjligt att föra revolutionen till ett avgörande slut och fullständigt lösa frågorna om krig och fred, om jordens konfiskation, om åttatimmars arbetsdag o. s. v. – fastställer konferensen:
 - a) att den för proletarietet så nödvändiga sammanslutningen av krafterna endast kan uppnås under Zimmerwalds och Kienthals banér, och på basis av partiprogrammet och partibesluten av 1908 och 1910, 1912 och 1913;
 - b) att ingen enda arbetarorganisation, vare sig fackförening, bildningsorganisation eller konsumentförening, ingen enda arbetartidning eller arbetartidskrift får avhålla sig från att sluta upp bakom detta banér;
 - c) konferensen förklarar samtidigt, att den är den mest avgjorda och varma anhängare av enhet på grundval av ovannämnda beslut.”

Vilket beslut som snabbare för till enhet — den frågan måste nu alla internationalistiskt sinnade arbetare diskutera och avgöra.

Interdistriktsorganisationens politiska resolutioner rör sig i huvudsak i den rätta riktningen — till brytning med fosterlandsförsvararna.

Under sådana förhållanden kan, enligt vår mening, en splittring av krafterna på intet sätt rättfärdigas.

Pravda nr 60, den 31 (18) maj 1917